

ACOD-ONDERWIJS ONDERAFDELING GEPENSIONEERDEN

Tel.: 09/269.93.40

Fax: 09/269.93.44

Secretariaat: Bagattenstraat 158 - 9000 Gent

Mededelingenblad CONTACT

Jaargang 38 nr.6 juni 2011

Dit is ons laatste nummer voor de vakantie. We zijn er terug met Contact nr. 7 rond 20 augustus.

We wensen jullie allen een rustige, ontspannende en zonnige vakantie toe!

Genoteerd:

Met S-Plus naar Kreta van maandag, 16 tot en met woensdag, 25 mei 2011.

Maandag, 16 mei 2011.

Om 13 u.30, was de groep van 56 deelnemers aanwezig op de afspraak voor de inschepingbalie van Jetair in de vertrekhal van Zaventem. Nelly Ooghe, onze reisbegeleidster, voor velen een prettig weerzien, was reeds een uur eerder ter plaatse om iedereen te voorzien van zijn reisdocumenten, naarmate ze binnen kwamen. Om 15u.30 werd ingescheept op de "Smile" Boeing 737-800 van Jetair. Na een probleemloze vlucht landden we om 20 u.20 lokale tijd op de luchthaven van Heraklion. Alle bagage kwam terecht in bus 206 die ons even voor 22 u. deponeerde aan het Imperial Belvédère hotel, te Hersonissos, op ongeveer 33 kilometer van de luchthaven. De bagage werd naar de kamer gebracht, terwijl in het restaurant nog voor een licht maar uitgebreid koud buffet werd gezorgd. Nelly Ooghe en Dr. Boudewijn D'haese traden op als tussenpersoon voor wie om één of andere redenen een andere kamer wenste, of een individueel probleempje had. Een uitermate hulpvaardig en gastvrij hotelpersoneel ging binnen de kortste tijd in op alle wensen.

Dinsdag, 17 mei 2011.

Om 10.00 u. kwam de groep samen in de "conferenceroom" van het hotel. Eline, een charmante hostess overliep aan de hand van een PowerPoint presentatie het programma dat Jetair gedurende ons verblijf zou aanbieden: twee inclusieve- en enkele facultatieve excursies, waarvoor uiteraard bij betaald moet worden. De fysieke moeilijkheidsgraad van een paar uitstappen werd benadrukt. De vaste bureaus van Azura-travel en Jetair werden gelokaliseerd: de uurregeling voor de activiteiten worden er dagelijkse uitgehangen. Aangezien het hotel op een eerder omvangrijk domein ligt met piekfijn onderhouden tuinen, zijn shuttlediensten met busjes voorzien die de hotelgasten naar de hoofdingang brengen: uurregeling, postbussen, apotheker, mogelijkheid tot bankverrichtingen, worden aangewezen, typisch Griekse gebruiken worden toegelicht. Dit alles gaat gepaard met het drinken van Griekse raki, fruitsap of water: zondermeer een gezellige bijeenkomst. Als eerste contact met Hersonissos zal het nabije achterland in de namiddag verkend worden onder de leiding van Eline: afspraak om 15.00 u. aan de receptie voor wie wil. Het wordt een voettochtje van zowat 6 kilometer. Het nieuwe Hersonissos ligt langs de kust en is tegenwoordig één van de toeristische centra op Kreta: tussen een overdaad aan tavernes, souvenirwinkeltjes, disco's en allerlei attracties kabbelt het Griekse plattelandsleven evenwel

verder. Het is dit aspect dat we zouden zien op ons tochtje langs drie dorpen: Boutoulofari, Piskopiano en het oude Hersonissos zelf: dorpskernen die ooit de ontmoetingsplaats waren van een bescheiden tot arme volksgemeenschap, die hoofdzakelijk van wat landbouw leefde en daarnaast een beetje kleinvee hield zoals kippen en geiten, een beetje groenten verbouwde op een weinig vruchtbare grond tussen veel rotspartijen, met tussen de dorpen een overvloed aan olijfbomen. Wie wou, kon via een korte klim naar de Grieks-orthodoxe kerk en de kleurrijke begraafplaats boven het dorp Boutoulofari. Religieus en diepgelovig, leefde iedereen zowel letterlijk als figuurlijk in de schaduw van de Byzantijnse ritus. Vervolgens, kon iedereen opteren voor het aantal kilometers conform zijn fysieke mogelijkheden en verder stappen naar Piskopiano en desgewenst naar het oud-Hersonissos. Maar zowel stappers als genietters ontmoetten op het einde van de namiddag elkaar, op een of ander terrasje op de terugweg, voorzien van één of meerdere soelaas brengende drankjes.

Woensdag, 18 mei 2011.

Om 08 u.30 vertrekt een comfortabele dubbeldeksautobus met 52 S-Plus deelnemers aan het hotel voor een dagreis "Dit isKreta".

Van Hersonissos naar Thrapsano:

Eenmaal de poort van het hotel Imperial Belvedere uit, is het duidelijk dat de noordkant van Kreta en waarschijnlijk het gehele eiland een dubbel aspect vertoont: enerzijds, een kuststrook van een paar kilometer breed die alles in het werk stelt om het EU-toerisme aan te trekken door de nodige luxe aan te bieden; anderzijds, een binnenland met enige artisanale activiteit, een intensieve landbouw met groenteteelt, behoorlijk wat geïrrigeerde wijngaarden ondanks het feit dat drinkwater schaars is, duizenden olijfbomen, bescheiden woningen waaronder sommigen er netjes voorkomen, maar velen een opeenvolging van "koterijen" vertonen en blijf geven van een levenswijze van meer dan 100 jaar geleden. Omstreeks 10.00 u. stapt de groep uit in Thrapsano, een dorp ten zuidwesten van Kostelli. De lokale pottenbakker geeft ons een adembenemende demonstratie van de handvaardigheid die zijn ambacht vereist. Op zijn draaischijf fabriceert hij twee vazen van meer dan 50 cm. Hoog. Hij nodigt vrijwilligers uit achter de draaischijf. In weerwil van zijn hulp, blijkt het vervaardigen van potten uit verse klei niet zo evident te zijn. Achteraf bezoeken we zijn magazijn: daar staan werkelijk kunstwerkjes tentoon. De groep vertrekt na een uur in de richting van de zuidkust.

Van Thrapsano naar Anovianos:

De tocht loopt over de Oros Dikti-bergketen (2.148 m), richting Ierapetra met een tussenstop in Anovianos, een stadje dat overduidelijk de Kretenzische geografie weerspiegelt, gedomineerd door 4 ruige bergketens die van oost naar west lopen en als het ware de ruggengraat van Kreta vormen. Die ketens weerspiegelen eveneens het ontoegankelijk karakter van de trotse eilandbewoners die eeuwen van isolement hebben gekend, hun opgelegd door de bergen, de zee, bezettingen ... en hun Grieks-orthodoxe cultuur. De cultuur eigen aan Kreta wordt verwoord door Sula, onze perfect Nederlandstalige vrouwelijke gids, archeologe en kunsthistorica van opleiding. In haar betoog bereidt ze ons voor op een bezoek aan de Grieks-orthodoxe kerk van Anovianos. Het verschil tussen de Grieks-orthodoxe katholieke godsdienst met als oorspronkelijk centrum Constantinopel en de Rooms-katholieke godsdienst met als centrum Rome, vindt zijn oorsprong in 395 n.C., waarbij het Romeinse Imperium werd opgedeeld in het Oost- en het West-Romeinse Rijk. Er waren niet alleen politieke, maar ook eerder religieuze divergenties. De Grieks-orthodoxe Kerk straalt van goud, zilver en polychrome gestrengde iconen. Het geheel geeft mij een overladen indruk en de bescheiden tot arme goedgelovige kon niet anders dan daardoor onder de indruk te komen ze bereiken eventueel een transcendentie die ook eigen was aan onze mystici. Later, in de eeuwen van Venetiaanse (1204-1669), Osmaanse bezetting (1669-1800), Engelse heerschappij (1814-1948) en Duitse brutale bezetting (1941-1945), heeft de Grieks-orthodoxe Kerk via zijn liturgie en scholen, de Griekse taal en de Griekse identiteit levend gehouden. De Duitsers stelden er meer dan 500 gijzelaars terecht (waaronder zwangere vrouwen en zelfs kinderen beneden de 10 jaar oud), ingevolge acties van het verzet. Een monument even buiten de gemeente getuigt van het drama. De vraag: "Bent u orthodox?" is vrijwel synoniem met: "Bent u Grieks?". Van buiten gezien, laat

het kerkgebouw echter in zijn geheel een eerder onbeduidende indruk na. Zoals in Anovianos zijn er twaalf in een dozijn.

Van Anovianos naar Ierapetra

De tocht loopt verder in zuidoostelijke richting en Sula maakt van de rit gebruik om de huidige Griekse crisis toe te lichten. Men begrijpt onmiddellijk dat van de 10 miljoen Grieken slechts 10 procent bestendig op de zowat honderd van de in totaal duizend eilanden en eilandjes leeft. Steeds meer eilandbewoners zijn naar de steden getrokken of zijn geëmigreerd naar het buitenland om daar hun geluk te beproeven. Griekenland vertoont nog steeds de kenmerken van een zich ontwikkelende economie. De 2/3de van het bruto nationaal product (bnp) is gebaseerd op de opbrengsten van de dienstensector (meer specifiek in de toeristische sector) en de landbouw, die echter beperkt blijft tot de export van olijfolie en een beetje uitvoer van wijn (die echter niet zozeer beantwoordt aan ons westers smaakpatroon, ... enkele uitzonderingen niet te na gesproken) en groenten. Op zee blijft de trafiek eerder beperkt: de internationale Griekse scheepvaart zoals destijds ontwikkeld door Aristoteles Onassis is gesmolten als sneeuw voor de zon. De toeristische industrie en de landbouw hebben vooralsnog dit verlies niet kunnen compenseren. Griekenland heeft daarenboven op één na het laagste geboortecijfer van Europa. Het platteland overheerst, is kleinschalig en blijkbaar arm. De staat is amper 200 jaar oud, de laatste eeuw werd gekenmerkt door een grote politieke instabiliteit en dit heeft geleid tot een groot gebrek aan vertrouwen in de politieke instellingen. Griekenland trad in 1981 toe tot de EU en kent de voordelen, maar ook de nadelen van een vrije markteconomie. Met Europese leningen heeft men een toeristische industrie weten te ontwikkelen, maar onderwijl heeft de financiële crisis hard toegeslagen en de economische crisis staat voor de deur: lonen en pensioenen zijn met 30 % verminderd. De Euro heeft de Drachme vervangen... en van devaluatie van "een Griekse Euro" teneinde de uitvoer aan te moedigen kan geen sprake zijn binnen de Europese muntunie. Een terugkeer naar de oude gedevalueerde munt is ook niet aangewezen, want de schuld in Euro's moet op termijn terugbetaald worden ... zij het in een gedevalueerde munt. Zulks zou nog meer pijn doen. Omstreeks 12u.45 komen we aan in het restaurant te Ierapetra. We zullen van een typisch Griekse maaltijd genieten, aan de rand van de Libische Zee, in de schaduw van een heerlijk markies.

Het menu:

Mezze:

- tomaten, komkommer, sla, ajuin en feta,
- dolmades
- Spinaziegebakje,
- Tzatziki

Hoofdgerecht:

Brochette van varkensvlees, gebakken rijst en gekruide ovenaardappelen

Dessert:

Partjes sinaasappels en appels.

In de bus had Sula evenwel de voornaamste bezienswaardigheden besproken en op weg naar het restaurant aan de kust "en passant" aangewezen. Aangezien we slechts aan de bus werden verwacht om 14.00u. kon iedereen naar wens en interesse de tijd nemen voor een kort bezoek. Ierapetra ligt aan de zuidkust van Kreta en is tegelijkertijd het meest zuidelijke punt van Europa. Even ten zuiden van de 36ste breedtecirkel ligt Ierapetra ongeveer op dezelfde hoogte van Algiers, Tunis en Teheran. Het is niet verwonderlijk dat het ooit een bloeiende handel kende met Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Het was ooit een stad met villa's, tempels, amfitheaters en indrukwekkende gebouwen, maar nu ademt het een sfeer van verval. De toegang van de haven wordt nog steeds bewaakt door een Venetiaans fort van de 13de eeuw. De Turkse wijk vertoont Osmaanse invloed en een gerestaureerde moskee. In 1798 zou Napoleon er verbleven hebben op weg naar zijn "Campagne d'Egypte". Vandaag ligt het gebouw er belabberd bij en is het niet meer toegankelijk voor het publiek.

Van Ierapetra naar Kalamafka.

In noordwestelijke richting klimt de weg naar het Oros Dikti-gebergte (hoogste punt 2.148 m.) Naarmate we klimmen naar Mirtha, zien we in de vlakte een intensieve serrenteelt voor groenten

en fruit. De oppervlakte die niet ingenomen wordt door teeltkassen, wordt ingenomen door extensieve velden van olijfbomen. Sula vertelt ons dat die industriële teelt werd opgestart in de vorige eeuw door de Nederlander Kuypers. Als landbouwkundige ontwikkelde hij het plan, de streek uit de armoede te tillen. Om dit te bewerkstelligen speelde hij in op de Kretenzische geografie en het klimaat. Vaak zijn de bergtoppen tot in de maand april besneeuwd. Het smeltwater doet beekjes of droogliggende beddingen aangroeien tot bruisende rivieren. Vanaf de zomer echter staan alle beddingen omzeggens droog omwille van de groeiende hitte en de navenante verdamping. Kuypers heeft daaraan verholpen door het bouwen van waterspaarbekkens teneinde een gedoseerde irrigatie te voorzien binnen serres. Het karige water verdampt minder vlug en de oogst is vroeger rijp. De Nederlander Kuiper heeft de streek voorzien van enige welstand. Nu nog kan een beperkte uitvoer van Kretenzische groenten en fruit de staat Griekenland helpen, binnen de EU om zijn omvangrijke schulden in te lossen.

Kalamafka is de volgende stopplaats en in dit zeer rurale dorp zijn de tegenstellingen met de kuststrook andermaal overdonderend: een kleine, rurale gemeenschap met een oudere bevolking, meestal vrouwen en naar onze normen een kleine behuizing. Een wandeling doorheen het dorp en een bezoek aan het Grieks-orthodoxe kerkje bevestigt andermaal de beperktheid van de gemeenschap zoals er op Kreta twaalf bestaan in een dozijn: charmant maar duidelijk onveranderd gebleven sedert een paar eeuwen. Het kerkje is een rechthoekige ruimte, zonder zijbeuken, met een totale oppervlakte van naar schatting 25 vierkante meter: er is hooguit plaats voor 15 tot 20 rechtopstaande gelovigen.

Sula weet echter dat we hier de enige en echte raki kunnen proeven: het is een jenever. Voor mij volstond het volume van een vingerhoed, want ik schat de ethanolwaarde op een ruime 45 ° GL. Het doet mij denken aan de Franse "marc de raisin, marc de Provence, marc de Bourgogne, de Duitse Schnaps, de Italiaanse grappa", namelijk een distillaat bekomen uit het vergiste, uitgeperste residu van druiven- of fruitschillen. De ouzo daarentegen is een raki die op smaak is gebracht met steranijs en venkelzaad en al dan niet met water wordt aangelengd, waardoor het een witte kleur krijgt. Geheelonthouders proefden een verfrissende amandelsiroop aangelengd met water. Een heerlijke tussenstop zondermeer.

Van Kalamafka naar Agios Nikolaos ... en terug naar Hersonissos.

Onderweg sluit onze gids Sula af met een uitgebreid exposé over de Kretenzische fauna die vooral rijk is aan wilde kruiden en bloemen. Een merkwaardig bloempje is de *Ebenus cretica*, inheems op Kreta, een composietbloempje, rood tot paars van kleur, opgedroogd voelt het pluizig aan. Het werd sedert mensenheugenis als jaarlijkse matrassenvulling op het eiland gebruikt... maar het heeft nu weliswaar zijn functie verloren. Tussendoor stopt de bus op een merkwaardig punt nabij Pírgos: wie even de benen wil strekken gaat na een licht klim naar het punt waar Kreta het smalst is, nl. 12 kilometer. Kijkt men in noordelijke richting, dan ziet men de Egeïsche zee. Kijkt men in zuidelijke richting, dan ziet men de Libische zee...

Agios Nikolaos wordt meer als sanitaire tussenstop aangedaan: het heeft de naam en de faam het "Kretenzische St.-Tropéz" te zijn. Inderdaad, een zeer mooie haven, omringd door een omvangrijke horeca-infrastructuur en verder onnoemlijk veel boetieks en juweliers. Hier moest ik echter mijn visie omtrent de Griekse wijn herzien: op aanraden van de "patron" van het caféterras bestelde ons gezelschap een fles van "zijn lievelingswijn". Het wonder geschiedde: een witte wijn die gerust naast een Viognier uit de streek van Condrieu mocht staan, correct gevinifieerd: blijkbaar een mooie phenolische rijping en goed bewaarde aroma's, blijkbaar op lage temperatuur en langzaam vergist, en toch geen overdreven alcoholgehalte, zuurtegraad en een licht suikerresidu in balans, een lange afdronk mede teweeggebracht door een rijping op eiken vat,... en tegen een correcte prijs. Griekenland, voer zulke wijnen uit en wie weet helpt het niet uw handelsbalans in evenwicht te brengen: Argentinië, Chili en Zuid-Afrika deden het u voor. Na dit gelukzalig aperitiefje bracht de bus ons terug naar Hersonissos en was het hoog tijd voor een heerlijk avondmaal. S-Plus, het was een heerlijke dag!

Donderdag, 19 mei 2011.

De Samaria-kloof

Sommige jongere S-Plusleden, de sportievelingen onder ons, schreven zich in voor de supplementair te betalen uitstap naar de smalste en één van de mooiste kloven van Europa. Wie wou deelnemen werd vooraf gewezen op het feit dat een goede conditie en stevige stapschoenen onontbeerlijk waren. De alom bekende kloof is een uitdaging, in een indrukwekkend stukje natuur gelegen in West-Kreta. De bus vertrekt 's morgens om 05u.15 aan het hotel naar de hoogvlakte van Omalos, waar de ingang van de kloof zich bevindt. De afdaling is een adembenemende ervaring door de ongerepte natuur met zijn gevarieerd landschap. Het hoogtepunt van de tocht is voor veel stappers de doortocht door de "Ijzeren Poort". Zelfs de Osmaanse overheerser destijds is er nooit door geraakt. Daar reiken de bergwanden aan beide zijden tot bijna 300 meter hoog en op het smalste gedeelte van de kloof zijn ze nauwelijks 3 m. van elkaar verwijderd. De wandeling op zichzelf duurt een stevige 5 uur, maar de beloning achteraf is een zalige duik in de Libische zee. Een boot brengt de groep naar Chora Sfakion, vanwaar de bus de groep terugbrengt naar Hersonissos door het indrukwekkende landschap van West-Kreta. Moe maar voldaan kwam de groep sportieve S-Plussers behoorlijk laat in het hotel aan.

Een greep uit het menu onder buffetvorm voor de thuisblijvers die dag:

Soep

Minestrone
rundsconsomé

Saladbar:

Feta	tomaat	paprika
Gevulde wijngaardbladen	komkommer	rode ajuin
Inktvis	wortels geraspt	gemengde groenten
Haring	sla	olijven paars en groen
Kalkoenrollade	witte kool	risotto
Mozzarella op tomaat	gemengde sla	
sla van frankfurterworst	rode biet	
Rolletjes van rauwe ham		

Warm buffet

Farfalle met ham	gewokte bloemkool
Ravioli	gebakken aardappelen
Kalfsvlees in saus	aardappelgratin
Gebakken kip	tortellini
Zeetong	gewokte asperges
Mosselen in gebakken rijst	courgettes
Pizza Margharita	bruschetta
varkensgebraad	Cannelloni
	rijst - 3 soorten pasta
	frietten - aardappelpuree

Dessert

Watermeloen	chocoladegebak en een 7-tal andere soorten minitaartjes
Groene en rode appel	roomijs: vanille, chocolade, pistache, citroen, aardbei met 3 soorten sausjes
Perzik	
Sinaasappel	
Macedoine van fruit	

Vrijdag, 20 mei 2011

Santorini

Sommige S-Plusleden lieten zich verleiden tot een andere te betalen uitstap naar Santorini. Op de heenreis had iedereen het eiland reeds kunnen zien vanuit het vliegtuig; dank zij een stralende zichtbaarheid was de parel van de Middellandse zee dank zij zijn donker gesteente duidelijk te zien. In 1425 v.C. explodeerde het vulkanisch eiland, waardoor het zijn halvemaanvorm kreeg. De in zee gestorte berg veroorzaakte een tsunami die echter de Minoïsche cultuur op Kreta verwoestte. De centraal gelegen eilandjes in de huidige krater zijn blijkbaar de resten van de oorspronkelijke kraterstop die respectievelijk in 197 v.C. en in 1707 werden opgestuwd,... maar de vulkaan blijft tot op vandaag nog steeds actief. Het gaat om een "mini-cruise" met een reuzencatamaran die een vaart van 2u.30 heen en 2u.30 terug in beslag neemt. Het Cycladen eiland is bijzonder fotogeniek omwille van de diepblauwe zee, zwart gesteente, fascinerend vulkanische landschappen, kleine witte huisjes en kerkjes met blauwe koepels. Wit reflecteert het zonlicht en geeft minder warmte af binnenin de huizen en blauw stoot vliegen en muggen af... De dorpen Oia en Thira hebben over de vulkaanrand hangende terrasjes. Het is een lange trip, maar Santorini laat een onvergetelijke indruk na.

De "Kitchen Tour" voor de thuisblijvers.

Afspraak om 11.00u. aan de receptie: belangstellenden van de groep S-Plus kregen de kans om een geleid bezoek te brengen aan de hotelkeukens. De groep werd verwelkomd door de twee Jetair-hostesses, Sandra en Siska en door de assistent-manager van de beide hotels Imperial en Royal Belvédère. Er wordt een korte historiek geschetst van het complex: in 1975 werd het Royal B. gebouwd en in 2005 werd het volledig gerenoveerd. Het Imperial B. werd gebouwd in 2002. In het hoogseizoen bedraagt de capaciteit van het complex 2.200 hotelgasten. Dit impliceert 6.600 maaltijden per dag, verdeeld over ontbijt, lunch en diner. Dit houdt een personeelsbestand keuken in van 44 werknemers verdeeld over 4 shifts, a rato van 8 u. per dag. Iedereen kan gebruik maken van de faciliteiten van beide hotels. De maaltijden moeten echter gebruikt worden in de restaurants van het hotel waarin men verblijft. Er zijn 5 buitenzwembaden, waaronder één Olympisch zwembad en twee peuterzwembaden, plus één binnenhuiszwembad. Het is duidelijk dat de logistiek gepaard gaat met heel wat organisatie. Alle maaltijden worden bereid in de keukens van het Royal B. De groep verdwijnt onder de leiding van een chef in de ondergrondse keukens van het Royal B.. Er zijn gescheiden keukens voor het ontbijt, voor de lunch en voor het diner. De eieren worden gekookt in stoomovens. Het vlees (spek, bacon, charcuterie) wordt bereid in convectieovens (droog) en in steamers (met vocht). De voorraad voedsel wordt bewaard in koel- en diepvrieskamers, 24 in totaal met een oppervlakte van elk toch een behoorlijke living groot. Er zijn gescheiden kamers voor vlees, vis, groenten, melkproducten en patisserie. De groenten worden in water met een chlooroplossing gespoeld in afzonderlijke kamers. De aardappelen worden machinaal geschild en in partjes versneden. Frieten worden aangekocht onder diepvriesvorm. In de bakkerij beginnen de activiteiten om 01.00 uur 's nachts en om 06.00 uur moet alle brood ovenvers gebakken zijn. De patisserie wordt gemaakt door twee voltijdse personeelsleden. Er wordt een lekker chocoladegebak aangeboden: het wordt licht en luchtig bevonden. De olijfolie "extra vierge" voor bakken en koude bereidingen is afkomstig van eigen aanplantingen op het domein van het hotel. Er zijn afzonderlijke versnijddruimten voor vlees, vis en kip: er zijn snijplanken ad hoc respectievelijk in de kleuren rood, blauw en geel, zoals voorgeschreven door volksgezondheid. Het ijs wordt aangekocht op de markt en apart bewaard. Alle grote schotels worden met de hand gewassen en achteraf gesteriliseerd. De rest wordt gewassen in industriële tunnelvaatwasmachines. In de diepvrieskamers wordt de temperatuur 3-maal daags gecontroleerd: manueel en digitaal. Het personeel draagt uiteraard speciale pakken. Alle producten worden afzonderlijk ingepakt en gedateerd. Vlees en vis ontdooit in afzonderlijke koelkamers. Alle warme schotels worden in isothermische warmhoudkasten overbracht van het Royal B. naar het Imperial B. via een ondergrondse tunnel en lift. Het Imperial B. beschikt over een autonome koude keuken. De hotelkeuken behaalt het hoogste veiligheidslabel. De tocht eindigt om 12.15 u.

Zaterdag, 21 mei 2011.

De groep vertrekt 's morgens aan het hotel om 10u.45 met een toeristisch treintje. Het is de bedoeling een tocht te maken langsheen de kuststrook tot in het stadje Hersonissos aan zee. Enerzijds is het een opeenvolging van kleinere maar moderne hotels, wie weet, met Europese leningen gebouwd. Daartussen zijn er eerder eenvoudige tot primitieve locaties met souvenirwinkeltjes, restaurants waar een vlugge hap wordt aangeboden, snoep- en drankenwinkeltjes, attracties voor kinderen, minigolf, enz... Het geheel laat een eerder wanordelijke indruk na en steekt schril af tegen de grote en verzorgde hotelketens die wat verderaf van de kust liggen. Ter hoogte van de jachthaven van Hersonissos gaat het treintje zuidwaarts het gebergte in, richting oud- Hersonissos. Eenmaal het gebergte in, biedt het landschap een heerlijk, maar stilaan vertrouwd beeld: olijfboomaanplantingen afgewisseld met kleine boerderijtjes omringd door een beetje landbouwgrond voor wat groenteteelt en ruimte voor het houden van wat kleinvee, zoals kippen en geiten. Her en der staan enkele villa's en grote huizen, omringd door siertuinen die toch heel wat irrigatie vergen en blijkbaar toebehoren aan Grieken die het "gemaakt hebben". Het is een ontspannend tochtje naar het oud-Hersonissos: een gezellig langwerpig dorpsplein, met centraal een brievenbus. De vroegere kleinhandel rondom het plein dat vroeger blijkbaar fungeerde als ontmoetings- en bevoorradingsplaats, heeft plaats moeten ruimen voor ... terrasjes en souvenirwinkeltjes. Tijd voor een weldoend aperitief, in afwachting dat het treintje ons weer naar het hotel brengt voor het middagmaal.

's Namiddags wordt afgesproken om naar Hersonissos terug te keren: een paar dames ervaren een onweerstaanbare maar niet onaangename drang om een shoppingnamiddag in te lassen. We stellen vast dat taxi's niet te duur uitvallen, ondanks het feit dat de benzine op Kreta tegen 1,80 € per liter aanleunt.

Zondag, 22 mei 2011.

Je kan moeilijk Kreta verlaten, zonder een bezoek te brengen aan het Archeologisch museum van de hoofdstad Heraklion. Het wordt een uitstap op individuele basis onder S-Plusleden, afdeling onderwijs. Het museum is open op zondag, ondanks het feit dat het gerestaureerd wordt. Het bezoek is evenwel een voltreffer op kunsthistorisch gebied, want de conservatoren hebben het geniale idee gehad de 100 mooiste stukken uit de museumcollectie tentoon te stellen in één zaal. We laten ons vlakbij afzetten aan het Eleftheriasplein. De eerste aanblik is adembenemend en het is onbegonnen werk, de meer dan 100 schatten uit de collectie op te sommen. Er is minstens anderhalf uur nodig om zich zelfs maar visueel te verdiepen in het hoge peil van de Kretenzische beschaving die tot ruim 3.000 jaar teruggaat. Sommige stukken zijn totaal onontgonnen gebied, andere roepen picturale herinneringen op uit een cursus kunstgeschiedenis van meer dan 40 jaar terug: heerlijk... Sedert 1883 zijn de belangrijkste archeologische voorwerpen uit Knossos, Phaestos, Palaikastro en Agios Nikolaos hier verzameld. De kunstschaten overkoepelen de volgende periodes: de Neolitisch- en vroeg Minoïsche-, de Midden- en laat Minoïsche-, de nog steeds niet ontcijferde Schijf van Minos, de Minoïsche gouden sieraden en de Grieks-Romeinse periode. Het geheel is adembenemend mooi, maar te uitgebreid om te behandelen in één artikel. Enkele hoogtepunten evenwel om nooit meer te vergeten: de Schijf van Minos, twee slangengodinnen met ontblote borsten, een kleimodel van een Kretenzisch huis, unieke gouden sieraden, bronzen wapens, "La Parisienne" (een hooghartige priesteres met lange hals), helm met berentanden en -ribben, zoals beschreven in de Ilias van Homerus, de Agia Triadasarcofaag, de Python met stierenkop uit de 16de eeuw v.C., ingelegd met bergkristal, de gouden hanger met 2 bijen, de dubbele Minoïsch bijl, de treurende Romein in brons...

Tegen 12u.30 verlaten we het museum. De tocht loopt via het Eleftheriasplein langsheen prachtige terrasjes, een aperitiefje in de schaduw van hoogstambomen smaakt bijzonder lekker. Aan de haven een heerlijke visschotel en in de namiddag terug naar het hotel.... meer moet dat niet zijn.

Maandag, 23 mei 2011.

Elounda, het eiland Spinalonga en het schiereiland Kolokithia staan op het programma. Een comfortabele dubbeldekbusschaft de S-Plusgroep op om 08u.15 aan het hotel. De tocht duurt ruim een uur over Agios Nikolaos naar het luxueuze stadje Elounda aan de Baai van Mirabello, rijk aan mooie baaien, zandstranden en een luxueuze hotelaccommodatie. Net zoals St.-Tropez is het gegroeid uit een vissersdorpje. We nemen evenwel de veerboot naar het eiland Spinalonga, eveneens gelegen in die prachtige baai. Bovenop het eiland prijkt een machtig Venetiaans fort uit de 16de eeuw dat de handelsbelangen met succes verdedigde (van 1579 tot 1715, ondanks het feit dat Kreta in 1670 in Turkse handen viel) tegen de Turkse bezetter. Tussen 1903 en 1954 deed het fort dienst als verbanningsoord voor de leprozen van Kreta. De huizen van de oorspronkelijke garnizoenbewoners zijn verworpen tot ruïnes, maar de verhalen van de gids hangen toch wel een huiveringwekkend beeld op van de toenmalige levensomstandigheden: wie aan lepra leed, werd naar hier overgebracht en werd als het ware "levend vergeten" om niet te zeggen "begraven". De bewoners waren afhankelijk van "de veerman" die tegen betaling door familie het nodige voedsel aanvoerde. Moedige leprolijders wisten omzeggens autarkisch te overleven. Sommige zieken, waaronder een priester en ook een advocaat slaagden erin de overheid ertoe te bewegen een periodieke vergoeding of toelage per patiënt uit te betalen. "De veerman" deed verder goede zaken, maar medische verzorging was er slechts sporadisch en in onze termen bepaald rudimentair. Er werden soms huwelijken onder leprolijders afgesloten op het eiland. De kinderen hieruit geboren en die na medisch onderzoek gezond bleken te zijn, werden meteen van de moeder weggehaald en voor adoptie aangeboden op Kreta, na een quarantaine en een passage in het weeshuis op het vasteland. Na 1957 verloor het eiland zijn trieste functie, want de geneeskunde had de ziekte aanvankelijk onder controle en achteraf wist men de ziekte te genezen. Omstreeks 13.00u. bracht de boot ons naar één van de paradijselijke stranden van het schiereiland Kolokithia: wie wou, kon een frisse duik wagen van op de boot in het kristalheldere water. Aan land gaan, was ook een optie, maar de wandelpaden bleken bepaald hobbelig en rotsachtig te zijn. Aan boord was het frisser en er was een ruime keuze aan koele dranken: heerlijk, te kunnen genieten van een frisse pint of een wit wijntje, terwijl een deel van de bemanning aan land een barbecue aan het klaarmaken was! Vanaf 14.00u. kon men aanschuiven voor een schotel met varkenskotlet, groenten en brood, of een vegetarische schotel. Omstreeks 15u.30 vertrekt de boot via de prachtige Baai van Mirabello naar Elounda, dit keer evenwel langs de westkant van het eiland Spinalonga: dit gaf ons de kans de weidse baai van een heel andere kant te bekijken. De bus maakt nog een tussenstop in Agios Nikolaos voor anderhalf uur: even tijd voor enige "shopping therapy". Daarna gaat het in de richting van het hotel in Hersonissos. Voor sommigen was het een aangenaam weerzien met Kreta, maar voor allen was het niet alleen een prachtige dag, alsook een geslaagde reis die evenwicht hield tussen culturele- en ontspanningsmomenten.

Dinsdag, 24 en woensdag, 25 mei 2011.

Dinsdag wordt een uitboldag: bagage pakken, nog enkele vergeten hoekjes filmen en even uitblazen en nagenieten. **Alhoewel...**

Op woensdag, 25 mei is het vroeg dag: de bus komt ons ophalen om 08.15 u., want we keren terug naar België met de vlucht JAF3478 van 11u.10, plaatselijke tijd.

Beste lezer,

Diegene die de reis niet heeft meegemaakt en dit reisverslag gewoon als tijdverdrijf heeft doorgenomen, is het al dan niet opgevallen dat ik mijn voorlaatste zin heb afgesloten met een bedenkelijk "Alhoewel..."

Donderdag, 19 mei 2011, was voor ons S-Pluslid Constant Dendooven en voor zijn echtgenote Marcella Van Bockstaele een bijzonder droevige dag. De dag was nochtans uitstekend begonnen, maar na het middagmaal, op wandel in het hotel, is Constant in de buurt van het Olympisch zwembad ongelukkig gevallen op een stenen trap: hij stootte loodzwaar het achterhoofd, 9 treden lager. Hij liep een schedelfractuur op, werd onmiddellijk naar het ziekenhuis geëvacueerd, waar hij

dezelfde dag een eerste en 's anderendaags een tweede operatie onderging. Constant bleef in coma tot op de dag van ons vertrek. Hijzelf mocht pas gerepatrieerd worden per hospitaalvliegtuig onder medische begeleiding op zaterdag, 28 mei. Hij was nog steeds in coma. Op maandag, 30 mei 2011 overleed hij in het St.-Lucas ziekenhuis te Gent. De gehele groep was diep onder de indruk. De S-Plus, afdeling onderwijs, betuigt zijn diep medeleven en wenst Marcella de nodige sterkte toe bij het verwerken van haar verdriet. De S-Plusleden zullen hem missen op de tweemaandelijks vergaderingen: hij was een actief lid binnen het regionaal bestuur S-Plus Oost-Vlaanderen en eveneens effectief lid binnen de Seniorenraad Gent-Centrum.. Voor velen was hij een goede vriend.

Freddy D'havé,
secretaris.

Francine van der Graaf,
voorzitter.

P.S.:

Tenslotte, wensen wij in onze persoonlijke naam een woord van dank te richten aan de twee reisbegeleiders: Mevrouw Nelly Ooghe en Dokter Boudewijn D'haese. Vanaf het eerste moment na het ongeluk hebben zij zich ten volle ingezet om Marcella op een professionele manier te begeleiden. Dokter D'haese was, zowel via de telefoon als ter plekke in het ziekenhuis, een onmisbare schakel tussen de Griekse artsen, Constant als patiënt en zijn echtgenote als onmiddellijke betrokkene. Nelly Ooghe en Dr. D'haese spaarden tijd noch moeite, om zowel psychologische als fysieke hulp te bieden aan Marcella. Bovendien, lichtten zij de S-Plusleden regelmatig in, uiteraard op een discrete manier en met de nodige omzichtigheid. Dag na dag waren zij in telefonisch contact met S-Plus in België en met Mutas, die de medische reisbijstand van Bond Moyson verzekert. In naam van de groep danken we beiden van harte voor hun totale inzet.

Onze activiteiten

- Op maandagavond 20 juni 2011 houden de Gentse Grijsze Geuzen hun traditionele kaasavond. U bent welkom vanaf 19u. tot 23u.**
Naar jaarlijkse gewoonte kunnen wij weer genieten van een uitgebreid kaasbuffet.
Het wordt een niet te missen gezellige avond. Iedereen is welkom, ook niet-leden. Breng vrienden en familie mee!
Prijs: € 15
Plaats: de zuilenzaal van het Geuzenhuis, Kantienberg 9 te Gent.
Inschrijven per telefoon (09/221 12 36 of 0474/32 26 30) en zo vlug mogelijk betalen op ons rekeningnummer ACOD-Onderwijs gepensioneerden GENT : 001-1173234-95 of Europese overschrijving IBAN: BE76 0011 1732 3495 - BIC: GEBABEBB
- Tijdens de Gentse Feesten gaan we op **woensdagmiddag, 20 juli 2011** eten in restaurant **Oase**, Botestraat 84, te 9032 Wondelgem. Met mooi weer zullen we van het aperitief in de prachtige tuin kunnen genieten.
Afspraak: vanaf 12u15
Menu all-in: € 62
Inschrijven per mail of via inschrijvingsstrook en betalen voor 2 juli 2011 op ons rekeningnummer ACOD-Onderwijs gepensioneerden GENT : 001-1173234-95 of Europese overschrijving IBAN: BE76 0011 1732 3495 - BIC: GEBABEBB
- Op dinsdagvoormiddag, 6 september 2011 doen we onze traditionele wandeling.** We blijven dit jaar in de stad en doen met een gids van het **AMSAB** de 'Rode Wandeling'.

Met de gids kan je het Gent van Edward Anseele en Edmond Van Beveren verkennen. Hij /zij neemt je mee langs het rijke architecturale patrimonium dat de socialisten dankzij de ondernemingszin van de coöperatie Vooruit konden opbouwen, maar hij vertelt ook het verhaal van

de burgerij die droomde van een nieuwe stad met brede boulevards en theaters in plaats van beluiken, fabrieken en arbeidersverzet.

De afstand is 2,2 km.

De wandeling duurt ongeveer anderhalf uur. Na de wandeling kunnen we eventueel samen lunchen in de buurt van de Vooruit. M. Vanhecke neemt vooraf contact op met de deelnemers.

Afspraak : 10u.15 aan het **MIAT** , Minnemeers 9 te Gent en einde aan de **VOORUIT**

Deelname: € 5

Inschrijven per mail of via inschrijfformulier en betalen voor **2 augustus 2011 op ons rekeningnummer ACOD-Onderwijs gepensioneerden GENT : 001-1173234-95** of Europese overschrijving **IBAN: BE76 0011 1732 3495 - BIC: GEBABEBB**

4. **Traditiegetrouw opent S-Academie het nieuwe seizoen met de voorstelling van haar programma op vrijdagavond 16 september 2011.**
Plaats: Cultureel Centrum Jan Tervaeert, Kaaiplein 34, 9220 Hamme.
Busvervoer wordt ingelegd. Verdere info in het nummer van september.
5. **Op woensdagnamiddag, 28 september 2011 om 14u** gaat de jaarlijkse **herfst-en wintermodeshow** door in WZC Domino, Sint Margrietstraat te Gent.
Praktische info: in het septembernummer
6. **Op zondag, 9 oktober 2011 om 11u: Herfstconcert met de tenor Aki Bollengier met een klassiek programma** in de polyvalente zaal van het WZC Domino, Sint Margrietstraat te Gent.
Praktische info: in het septembernummer

Praktische en nuttige info:

Francine van der Graaf: voorzitter

Tel. 09/220.58.21- 0496/86.12.35

Handbalstraat 15, 9000 GENT

Freddy D'havé: secretaris

Marlene Vanhecke: penningmeester & verantwoordelijke "Onze Activiteiten"

(inschrijvingen en info)

Tel. 09/221.12.36 - 0474/31.26.30

Kikvorsstraat 23, 9000 GENT

freddy.d.have@telenet.be

marlene.vanhecke@telenet.be

rekeningnummer ACOD-Onderwijs gepensioneerden GENT

001-1173234-95 of IBAN BE76 0011 1732 3495 BIC GEBABEBB

Antwoord- en inschrijvingsstrook

(te versturen naar D'havé - Vanhecke, Kikvorsstraat 23, 9000-Gent of per mail naar
freddy.d.have@telenet.be of marlene.vanhecke@telenet.be)

Naam en voornaam :

adres :

.....

tel.:

Ik wens deel te nemen aan volgende activiteiten: (gelieve de data voor inschrijving te respecteren a.u.b. en vermeld naam deelnemers en activiteit op de mededeling aub)

a. **Etentje in restaurant Oase** op woensdag 20 juli 2011.

aantal personen:(€ 62 pp.)

Namen van de deelnemers:.....

.....

.....

**Betalen ten laatste op 2 juli 2011 op ons rekeningnummer ACOD-Onderwijs
gepensioneerden GENT : 001-1173234-95 of Europese overschrijving IBAN: BE76
0011 1732 3495 - BIC: GEBABEBB**

b. **'De Rode Wandeling'** met gids AMSAB op dinsdag 6 september 2011

aantal personen:(€ 5 pp.)

Namen van de deelnemers:.....

.....

.....

- Ik heb geen/ wel interesse om achteraf samen te gaan lunchen.

**Betalen ten laatste op 2 augustus 2011 op ons rekeningnummer ACOD-Onderwijs
gepensioneerden GENT : 001-1173234-95 of Europese overschrijving IBAN: BE76
0011 1732 3495 - BIC: GEBABEBB**

Datum:..... Handtekening:.....